

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra FREDERIKSBERG

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens Lyrik Bd. 4: Danske vers", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 4: Danske vers*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 57. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen06val-shoot-idm140125919830560.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 4: Danske vers

Det er Lykken, hvis ikke Forstanden,
som staar den Kække bi.

Det gør sin Mand til den grønneste Gren
i et nyt Aarhundred af Jern og Sten,
hvor andre træller og bryder Hjernen
med at kvæde en Lovsang til Kværnen.

58

Det er Mennesket, frit alle Dage,
der er Guldet, som vender tilbage.
Det spærres ej inde med Skodder af Jern,
det lader sig ej binde til Kværn eller Kærre ...

det er Hersker og Herre.

Der lides og kæmpes ustyrligt og vildt,
og tit gaar de dyreste Evner spildt.

Lad os søge til Forstadens Gem.
Her er Foraar, som før, med grønne Kranse
og Skygge, naar Somren skrider frem.

Lad os tage som bedste Mønt i Lommen
en Smule Ungdomslyst, et opladt Sind.
Det var hør, naar April og Maj var kommen
med sit Pust, saa selv den sminkede Kind
viste friskere Flammer under Huden
- - - det var hør, imellem Larm og Sværm og Træ'r,
at vi midt i Folkemængden følte Guden,
følte *Livet*, som vaagned og kom nær
med Somrens Lyst, som længe var forbuden.

Denne Sommersværm i Dag og i Gaar
var Byens Puls - Fornyet og Livet
fra Oehlenschlägers Tid i hundred Aar.